

13.1 Добавяне на брояч

Въз основа на вашите нужди, настройте толкова броячи, колкото са ви необходими, за да определите различните видове номера (инвентарни номера, поредни номера и номера за заемане).

Процедура

1. Маркирайте категорията **Броячи**.
2. Изберете метода **Категория / Нов обект**.
Отваря се редакторът **Броячи**.
3. Под „Име” въведете кратко име за брояча.
4. Под „Вид” изберете вид на брояча от падащия списък.
5. Под „Текуща стойност” въведете текущата стойност на брояча, т.е. последният използван номер.
6. Под „Максимално разрешена стойност” въведете най-високата възможна стойност, която броячът може да достигне.
7. Под „Маркиране на дубликати” може да въведете началната буква за означаване на дубликати. Информацията е изключително важна, когато програмата определя поредните номера в рамките на сигнатурата.

Забележка:

Ако не е въведена буква за означаване на дубликати, всеки път, когато копирате поредния номер в полетата 996/997, ще бъде определен нов номер за вторичното местоположение.

Пример:

Ако желаете да означавате дубликатите с малки букви от азбуката, въведете *a*; ако желаете да ги означавате с цифри, въведете *1*.

8. Ако желаете да използвате брояча, маркирайте в полето за отметка „Активен”.
9. За да добавите забележки, кликнете върху бутона **Забележки**.
10. Въведете условията за избор на брояч (виж глава 13.1.1).
11. Съхранете данните.

Фигура13.1-1: Редактор броячи

13.1.1 Въвеждане на условия за номериране

Данните за условията за номериране се състоят от онези параметри, които материалът трябва да притежава, за да може програмата да предложи брояч. Въз основа на вашите нужди и изисквания, трябва да определите подполетата или елементите на подполето и техните стойности.

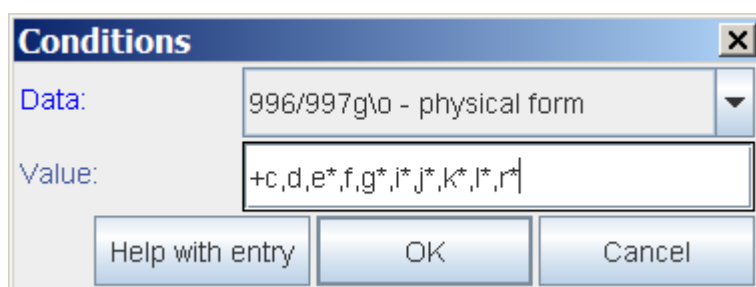
Процедура

1. В редактора **Броячи**, кликнете върху бутона **Нов обект**.
Отваря се прозорецът **Условия**, който може да използвате, за да добавите условие.
2. Под „Данни“, изберете подполето или елемента на подполето от падащия списък.
3. Под „Стойност“, въведете стойността на подполето или на елемента на подполето от кодовата таблица. Може да въведете няколко стойности, разделени със запетаи. Ще ви бъде предложен брояч за всеки материал, който има една от изброените стойности.

Може също да въведете стойност от кодовата таблица чрез кликане върху бутона **Помощ при въвеждане на стойност**. Отваря се прозорец, в който можете да въведете желаната стойност от падащия списък и след това да кликнете върху бутона **ОК**. Повторете процедурата, ако желаете да въведете следващата стойност.

Ако след първия знак на стойността сложите знака „*“, това означава, че желаете да включите всички стойности, започващи с този знак (напр. *e** означава ea, eb, ec, ed, ee, ef, eg, eh, ei, ej).

4. Кликнете върху бутона **ОК**.
5. Сега можете да въведете следващото условие, както е описано в стъпките от 1 до 4.

Фигура 13.1.1-1: Въвеждане на условия за номериране

Примери:

Ако въведете две условия за брояч, можете да определите, че **и двете условия трябва да са спазени**, за да бъде използван брояч. Напр. поставените условия са 001c = m and 001b = a, което означава, че този брояч ще бъде използван за материали, които имат стойността *m* в подполе 001c и стойността *a* в подполе 001b.

Ако желаете броячът да бъде използван когато **e спазено едно от двете условия**, въведете символа + преди да въведете стойностите за второто условие.

13.1.2 Примери за броячи за инвентарни номера

Инвентарните номера се определят според вида на материала. Трябва да подготвите три брояча.

1. Брояч за монографии
 - определете произволно име на брояча – напр. *Монографии*
 - определете най-ниската (0000001) и най-високата (0999999) стойност на брояча
 - определете условията:

- за 001c – библиографско ниво; изберете стойността *m* – *монография*
- за 001b – вид на записа; изберете стойността *a* – *текстови материали, печатни* и стойност *b* – *текстови материали, ръкописни*
- за 996g\o – означение за физически носител; оставете стойността на полето празна, което означава, че елементът на подполето трябва да бъде празен

2. Брояч за продължаващи издания

- определете произволно име на брояча, напр. *Продължаващи издания*
- определете най-ниската (1000000) и най-високата (1999999) стойност на брояча
- определете условията:
 - за 001c – библиографско ниво; изберете стойността *s* – *продължаващо издание*
 - за 001b – вид на записа; изберете стойността *a* – *текстови материали, печатни* и стойност *b* – *текстови материали, ръкописни*
 - за 996g\o – означение за физически носител; оставете стойността на полето празна, което означава, че елементът на подполето трябва да бъде празен

3. Брояч за не книжни материали

- определете произволно име на брояча, напр. *Некнижен материал*
- определете най-ниската (2000000) и най-високата (2999999) стойност на брояча
- определете условията:
 - за 001b – вид на записа; изберете стойността *c,d,e,f,g,i,j,k,l,m,r,u* (всяка освен *a* – *текстови материали, печатни* и стойността *b* – *текстови материали, ръкописни*)
 - за 996g\o – означение за физически носител; изберете всички стойности освен *a* и *b* (*c,d,e*,f,g*,i*,j*,k*,l*,r**), което означава, че елементът на подполето g\o трябва да има една от посочените стойности

13.1.3 Примери за броячи за поредни номера

Поредните номера се определят в съответствие с местоположението, вътрешното означение и формата. Имате местоположение А, вътрешни означения I и II, както и голям и малък формат. Следователно, трябва да подготвите четири брояча.

1. Брояч за местоположение А, вътрешно означение I и голям формат
 - определете произволно име на брояча, напр. *Отдел А-I-голям*

- определете най-ниската (00001) и най-високата (29999) стойност на брояча
 - ако желаете дубликатите да бъдат въвеждани автоматично, въведете началната буква *a.*)
 - определете условията:
 - за d\l – вторично местоположение, изберете стойност *A*
 - за d|i – вътрешно означение, изберете стойност *I*
 - за d\f – формат, изберете стойността *голям*
2. Брояч за местоположение *A*, вътрешното означение *I* и малък формат
- определете произволно име на брояча, напр. *Отдел А-I-малък*
 - определете най-ниската (30000) и най-високата (49999) стойност на брояча
 - ако желаете дублетите да бъдат въвеждани автоматично, въведете началната буква *A*
 - определете условията:
 - за d\l – вторично местоположение, изберете стойност *A*
 - за d|i – вътрешно означение, изберете стойност *I*
 - за d\f – формат, изберете стойността *малък*
3. Брояч за местоположение *A*, вътрешно означение *II* и голям формат
- определете произволно име на брояча, напр. *Отдел А-II-голям*
 - определете най-ниската (50000) и най-високата (69999) стойност на брояча
 - ако желаете дубликатите да бъдат въвеждани автоматично, въведете началната буква *a*
 - определете условията:
 - за d\l – вторично местоположение, изберете стойност *A*
 - за d|i – вътрешно означение, изберете стойност *II*
 - за d\f – формат, изберете стойността *голям*
4. Брояч за местоположение *A*, вътрешно означение *II* и малък формат
- определете произволно име на брояча, напр. *Отдел А-II-малък*
 - определете най-ниската (70000) и най-високата (89999) стойност на брояча
 - ако желаете дубликатите да бъдат въвеждани автоматично, въведете началната буква *A*
 - определете условията:
 - за d\l – вторично местоположение, изберете стойността *A*
 - за d|i – вътрешно означение, изберете означението *II*
 - за d\f – формат, изберете стойността *малък*